

Βρισκόμαστε σε μια περίοδο που η καπιταλιστική κρίση όχι μόνο δεν έχει ξεπεραστεί, αλλά συνεχίζει να προωθεί ένα περιβάλλον καταπίεσης, ανασφάλειας, πολεμικών εξάρσεων, προσφυγιάς και εργασιακής «ζούγκλας». Η προσπάθεια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ να πείσει για την «έξοδο από τα μνημόνια» διαψεύδεται περίτρανα από την ίδια την πραγματικότητα. Η κυβέρνηση όχι μόνο δεν καταργεί τα τρία μνημόνια και τους πάνω από **700 εφαρμοστικούς νόμους, αλλά έχει συμφωνήσει σε πλεονάσματα σύνθλιψης της εργατικής τάξης και σωτηρίας του ευρώ και της ΕΕ, διαρκή ευρωλιτότητα, μισθούς πείνας, άγρια περιστολή των κοινωνικών δικαιωμάτων.**

Η κυβέρνηση επιχειρεί με πυροτεχνήματα, όπως η αύξηση του κατώτατου μισθού και το κοινωνικό μέρισμα στους αδύναμους, να διαφημίσει ότι παίρνει μέτρα κοινωνικού χαρακτήρα. Προσπαθεί να **φτιασιδώσει την ακραία φτώχεια**, ενώ υλοποιεί όλες τις **αντεργατικές αναδιαρθρώσεις που χρειάζεται το κεφάλαιο**, που είναι ο μεγάλος κερδισμένος του μνημονιακού καθεστώτος. Τσαλαπατά την προεκλογική της δέσμευση για άμεση επαναφορά των 751 ευρώ, την ώρα που τα κέρδη των επιχειρήσεων αυξάνονται από τις στρατιές ελαστικά, κακώς αμειβόμενων, ανασφάλιστων εργαζομένων. Διατηρεί όλο το αντεργατικό οπλοστάσιο που επιτρέπει στους εργοδότες να στέλνουν μπράβους στα ΑΤΜ και να αρπάζουν το δώρο Χριστουγέννων από τους υπαλλήλους τους, να «δίνουν» κουπόνια σούπερ μάρκετ αντί για μισθό, να δηλώνουν 4ωρους εργαζόμενους που δουλεύουν 8ωρα και 9ωρα. Μετά από τους πανηγυρισμούς για την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων, καμία συλλογική σύμβαση δεν υπογράφηκε, αφού παρέμεινε άθικτο το

πλαίσιο που διαμορφώθηκε με τα μνημόνια.

Η κυβέρνηση όχι μόνο δεν ενδιαφέρεται για την «ειρήνη και την σταθερότητα» στην περιοχή αλλά έχει γίνει το πιο καλό παιδί του ΝΑΤΟ στα ιμπεριαλιστικά σχέδια των ΗΠΑ και της Ε.Ε. Έχει αποφασίσει νέο πρόγραμμα γιγάντιων εξοπλισμών και στρατιωτικών εμπλοκών στα Βαλκάνια και την Αν. Μεσόγειο (με αφορμή και τη διαμάχη για τα όρια των ΑΟΖ). Παράλληλα χτίζει συστηματικά τον περιφερειακό αντιδραστικό άξονα με Ισραήλ και Αίγυπτο, ευθυγραμμισμένο με τα συμφέροντα των ΗΠΑ. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και η συμφωνία των Πρεσπών, η οποία έγινε για να ενισχύσει την ευρωνατοϊκή διείσδυση στα Βαλκάνια και όχι για τη φιλία και την αλληλεγγύη των δύο λαών.

Την ίδια στιγμή η ΝΔ εκφράζει με το δικό της επιθετικό τρόπο την προώθηση της ίδιας αστικής μνημονιακής στρατηγικής, διεκδικώντας για τον εαυτό της την «πατρότητα», «καθαρότητα» και «ιδιοκτησία» των πολιτικών εξυπηρέτησης του κεφαλαίου, πρωτοστατώντας στις αντεργατικές επιλογές και τις εθνικιστικές κορώνες.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση 20 χρόνια μετά την ίδρυση του ευρώ σφραγίζεται **από βαθιά πολιτική κρίση και όξυνση των αντιθέσεων στο εσωτερικό της**. Η ίδια η διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης έχει μπει σε κρίση, που τροφοδοτείται τόσο «από κάτω», από την πλατιά δυσαρέσκεια των μαζών όσο και «από πάνω» με την ένταση των αντιθέσεων και ανταγωνισμών ανάμεσα στις πολυεθνικές και τα καπιταλιστικά κράτη. Ο ρατσισμός και ο φασισμός που αυξάνονται απειλητικά για τους λαούς δεν είναι φυσική «αντίδραση», αλλά συντηρούνται από τις ρατσιστικές πολιτικές της Ευρώπης-Φρούριο.

Οι μεγάλες και επίμονες κινητοποιήσεις στην Γαλλία, οι αγώνες της νεολαίας στην Αλβανία, οι απεργίες των εργατών στην Ουγγαρία, οι μεγάλες διαδηλώσεις για την 8η Μάρτη σε όλο τον κόσμο, δείχνουν την τεράστια κοινωνική δυσαρέσκεια που ψάχνει τρόπους να εκφραστεί. Στην Ελλάδα οι μεγάλες κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών, οι μικρές αλλά σημαντικές μάχες σε χώρους του ιδιωτικού τομέα, αποτελούν χαρακτηριστικό δείγμα της εκρηκτικής κατάστασης που επικρατεί σε πλατιά εργατικά και λαϊκά στρώματα.

Εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός στην ΓΣΕΕ: ο απολιθωμένος στυλοβάτης της αντιλαϊκής πολιτικής

Η σήψη και η εκφυλιστική πορεία του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού έχει φτάσει σε ακραίο σημείο. Τα τελευταία συνέδρια εργατικών κέντρων και ομοσπονδιών φέρνουν στην επιφάνεια τακτικές που θύμισαν Μακρή και Καλύβα, Θεοδώρου και Καρακίτσο.

Εργοδοτικά τσιράκια, «εκπρόσωποι» των εργαζομένων που επιδεικνύουν ζηλευτή επιχειρηματική-εργοδοτική δραστηριότητα, νοθείες, όργια και μπράβοι, είναι ορισμένα από τα στιγμιότυπα της παρωδίας που είδαμε στην πορεία προς το συνέδριο της ΓΣΕΕ.

Αυτά τα εκφυλιστικά φαινόμενα αποτελούν λογικό επακόλουθο της αποκάλυπτα φιλοεργοδοτικής στάσης της ηγεσίας της ΓΣΕΕ, της υποταγής της στη λογική της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των επιχειρήσεων, στον «κοινωνικό εταιρισμό». Η ηγεσία της YES-ΕΕ έχει πάρει σαφή ταξική θέση υπέρ του ΣΕΒ, του κεφαλαίου και της ΕΕ, όπως απέδειξε περίτρανα και στο δημοψήφισμα. Στέκεται ανοιχτά απέναντι στα εργατικά συμφέροντα γι' αυτό και η πλειοψηφία των εργαζόμενων και των ανέργων της έχει γυρίσει την πλάτη.

ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ-Νέα Πορεία, ΕΑΚ-ΣΥΡΙΖΑ, υπηρετούν την απεργοσπασία και την αποκλιμάκωση των αγώνων, την ταξική συνεργασία και την παράδοση των εργαζόμενων στις στρατηγικές επιλογές του συστήματος. **Είναι επικίνδυνοι για την εργατική τάξη και τα συμφέροντά της.**

Η «κοινωνική συμμαχία» της ΓΣΕΕ με την εργοδοσία, την ΕΕ και την κυβέρνηση, όπως εκφράστηκε στις 30 Μάη 2018 **είχε σαν στόχο την πλήρη ενσωμάτωση της εργατικής τάξης στα καπιταλιστικά συμφέροντα.** Δεν προχώρησε στην πράξη γιατί οι εργαζόμενοι της γύρισαν την πλάτη. Το Νοέμβριο 2018 η ΓΣΕΕ με τη διασπαστική και υπονομευτική της στάση φρόντισε να μην υπάρξει καμία σοβαρή κι ενιαία εργατική αντίδραση σε μια κρίσιμη πολιτικά περίοδο. Ανοιχτά απεργοσπαστική ήταν η δράση της όταν ψηφιζόταν ο αντισυνδικαλιστικός νόμος, σαμποτάροντας την απεργία στις 12.1.2018, που είχαν αποφασίσει εκατοντάδες σωματεία, ομοσπονδίες και εργατικά κέντρα. Όλα τα παραπάνω συμπληρώνονται από τις κλειστές γραφειοκρατικές και αντιδημοκρατικές δομές.

Οι διασυνδέσεις του υποταγμένου συνδικαλισμού με κρατικά κονδύλια, δίκτυα των εργοδοτών και ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις, συγκροτούν πλέον την «ΓΣΕΕ-ΑΕ». Μέσω του **πακτωλού χρημάτων που διαχειρίζεται** πρωτοστατεί σε προγράμματα επιμόρφωσης ανέργων, όπου διαμεσολαβεί για παροχή μαθητείας και φθηνής εργασίας σε επιχειρήσεις. Πολλές από τις μπίζνες αυτές υλοποιούνται μαζί με τους **«κοινωνικούς» εταίρους, την ΓΣΕΒΕ, την ΕΣΕΕ, τον ΣΕΤΕ, τον ΣΕΒ.** Οι εργαζόμενοι πληρώνουν όλα αυτά από τον ιδρώτα τους. Οι παχυλοί μισθοί όλων των προέδρων της ΓΣΕΕ συμπληρώνονται από οικονομικά σκάνδαλα διασπάθισης δημοσίου χρήματος σε δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις. Η διαχείριση των οικονομικών του ΙΝΕ - ΚΕΚ / ΓΣΕΕ και του ΚΑΝΕΠ σκεπάζεται από πλήρη αδιαφάνεια.

«Συνδικάτο»-ιδιωτικό ΚΕΚ, επιχείρηση υποταγής στην ΕΕ και στο κεφάλαιο! **Ένας μηχανισμός που εκπροσωπεί τα συμφέροντα των εργοδοτών μέσα στην εργατική τάξη.** Αυτό είναι το αποτέλεσμα της ταξικής συνδιαλλαγής, που σφράγισε επί 30 τουλάχιστον χρόνια το συνδικαλιστικό κίνημα. Όσοι κατανοούν αυτή την κατάντια πρέπει επείγοντως να ενεργοποιηθούν στην κατεύθυνση της ταξικής ανασυγκρότησης της συνδικαλιστικής οργάνωσης της εργατικής τάξης.

Το ΠΑΜΕ στον ίδιο γνώριμο δρόμο

Απάντηση στον εργοδοτικό συνδικαλισμό δεν είναι η «πάλη μηχανισμών» μέσα στα όργανα του υποταγμένου συνδικαλισμού, όπως κάνει το ΠΑΜΕ. **Έχει τεράστια πολιτική ευθύνη για την παράδοση της πρωτοβουλίας των κινήσεων στον κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό.** Η προσκόλληση στο ημερολόγιο εκτόνωσης της ΓΣΕΕ, που πολλές φορές το συνδιαμόρφωσε μαζί με τους εκπροσώπους του υποταγμένου συνδικαλισμού, όπως και η μίζερη επιδίωξη «να βγαίνουν πολιτικά συμπεράσματα», αποτελούν πλήγματα στη μάχιμη απεργιακή δράση και απαξιώνουν τα συνδικάτα και τους αγώνες.

Αποκορύφωμα αυτής της τακτικής ήταν να ακυρώσει άρον άρον δύο προκηρυγμένες απεργίες (8 και 14 Νοέμβρη – την τελευταία μάλιστα είχε αποφασίσει το ΕΚΑ και η ΑΔΕΔΥ), για να συρθεί πίσω από τα σχέδια του υποταγμένου συνδικαλισμού στην διασπαστική απεργία της ΓΣΕΕ στις 28.11.

Στην ανάγκη για **κοινή δράση** απέναντι στην ταξική προδοσία της ΓΣΕΕ **απαντά με συκοφαντίες**, επιθετικές ανακοινώσεις και ψέματα. Λοιδόρησε και επιτέθηκε σε όσους πραγματοποίησαν την διακλαδική απεργία από τα κάτω την 1η Νοέμβρη, την ώρα που συμμετέχει σε αναλογικά προεδρεία μαζί με τον υποταγμένο συνδικαλισμό. Συντάσσεται με ιδιότυπες «κοινωνικές συμμαχίες» με τους παπάδες και τους ξενοδόχους όπως στην Σάμο που αφήνουν χώρο να αναπτύσσονται οι ρατσιστικές και αντιπροσφυγικές τάσεις.

Ενισχύουμε το ρεύμα του ανεξάρτητου ταξικού συνδικαλισμού

Για την ταξική ανασυγκρότηση, για συνδικάτα και αγώνες στα χέρια των εργαζόμενων

Απέναντι στην κρίση και τον εκφυλισμό του συνδικαλιστικού κινήματος, προτάσσουμε ως επείγουσα προτεραιότητα την ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος των εργαζομένων. Με

συνδικάτα με πλήρη ανεξαρτησία, πολιτική και οικονομική αυτοτέλεια από το κεφάλαιο, τους πολιτικούς του εκπροσώπους, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το κράτος. Με την οργάνωση όλων των ασυνδικαλιστών εργαζόμενων, ειδικά των νέων της ελαστικής εργασίας και του σύγχρονου εργασιακού σκλαβοπάζαρου, των εκατομμυρίων άνεργων, των μεταναστών. Με την συνδικαλιστική ενοποίηση των εργαζόμενων, με κατάργηση των οργανωτικών διαχωρισμών ιδιωτικού και δημόσιου τομέα.

Σήμερα οι αγώνες μας για να είναι νικηφόροι δεν μπορούν να «εκπροσωπηθούν» και να οργανωθούν από τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό. Για αυτό, χρειάζονται αποφασιστικά βήματα για να υπάρξει ένα **κέντρο αγώνα**, ώστε σε επίπεδο συνδικάτων, σωματείων, επιτροπών αγώνα και συνολικά στο εργατικό κίνημα, να μπορεί να οργανώνει τους αγώνες, να συντονίζει τις μάχες. Κόντρα στην ανάθεση, με τις αποφάσεις στους εργαζόμενους για να μπορούν να αναπτυχθούν αγώνες, απεργίες και άλλες δυναμικές μορφές, με χαρακτηριστικά κλιμάκωσης και σύγκρουσης. Με ρήξη και σύγκρουση με το κεφάλαιο και το πολιτικό του προσωπικό, την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και όλα τα μνημονιακά κόμματα. Μαχητικά ενάντια στους νεοναζί που καλλιεργούν το μίσος ενάντια στους φτωχούς και στους μετανάστες ενώ στηρίζουν τα ξένα και ντόπια αφεντικά. Με σημαία τις σύγχρονες ανάγκες μας και όχι τα όρια που βάζουν τα παπαγαλάκια του συστήματος.

Η διακλαδική απεργία της 1ης Νοέμβρη ήταν μια πρώτη και αναγκαία τομή για έναν άλλο δρόμο. Απέδειξε ότι η απεργία μπορεί να βρει το πραγματικό της νόημα όταν περνάει στα χέρια των εργαζόμενων. Όταν προετοιμάζεται με λογική κλιμάκωσης και δίνεται με όρους πραγματικής μάχης για κατακτήσεις σε βάρος των εργοδοτών και του μνημονιακού πλαισίου κυβέρνησης και ΕΕ. Μαζί με την απεργία της 12ης Γενάρη 2018 απέδειξε ότι «μπορούμε και χωρίς τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ». Μικρά αλλά ελπιδοφόρα στιγμιότυπα της ταξικής πάλης αποτελούν τα απεργιακά μπλόκα σε εμπορικές αλυσίδες και πολυκαταστήματα για την κυριακάτικη αργία, ο σημαντικός αγώνας των αναπληρωτών εκπαιδευτικών, με συντονισμό, κατάληψη και πολύμορφες δράσεις, οι παρεμβάσεις ενάντια σε ατυχήματα-δολοφονίες, απολύσεις, ξυλοδαρμούς και απειλές εργοδοτών σε δύσκολους χώρους του ιδιωτικού τομέα. Οι προσπάθειες αυτές πρέπει να ενισχυθούν και να πολλαπλασιαστούν και με νέες μορφές συσπείρωσης των εργαζομένων. Η κοινή δράση όσων δυνάμεων και αγωνιστών θέλουν να βαδίσουν σε μια διαφορετική κατεύθυνση, με αυτοτέλεια από τον υποταγμένο συνδικαλισμό, μπορεί να δώσει σημαντική ώθηση στην εργατική πάλη.

Να επιστραφούν όλοι οι κλεμμένοι μισθοί και δικαιώματα κόντρα σε κυβέρνηση-ΕΕ -εργοδοσία

- Ριζικές αυξήσεις στους μισθούς και υπογραφή αξιοπρεπών συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Επαναφορά όλων των μισθών στα επίπεδα που προέβλεπαν οι ΣΣΕ (Εθνική Γενική, κλαδικές, επιχειρησιακές) πριν τη μνημονιακή λαίλαπα. Κατάργηση του νόμου – Βρούτση-Αχτισιόγλου που καταργεί τις συλλογικές διαπραγματεύσεις αντικαθιστώντας τις με κυβερνητικές αποφάσεις. Καθολική ισχύ των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας – Κανέννας εργαζόμενος χωρίς συλλογική σύμβαση.
- Μόνιμη και σταθερή δουλειά, με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Να καταργηθούν όλοι οι νόμοι της ελαστικής εργασίας. Να σταματήσει το σκλαβοπάζαρο των προγραμμάτων απασχόλησης. Μείωση των ωρών εργασίας, 35ωρο- 5ήμερο- 7ωρο. Επαναφορά της Κυριακάτικης αργίας.
- Επίδομα ανεργίας σε όλους τους ανέργους ίσο με το βασικό μισθό, για όλο το διάστημα της ανεργίας. Πλήρης πρόσβαση των ανέργων στην υγεία, τις συγκοινωνίες, και σε όλες τις κοινωφελείς υπηρεσίες. Διαγραφή των χρεών τους, προς τις τράπεζες, τα ταμεία και το κράτος. Ο χρόνος ανεργίας να μετρά στα συντάξιμα χρόνια.
- Κατάργηση του ν. Κατρούγκαλου και όλων των αντιασφαλιστικών νόμων ΝΔ – ΠΑΣΟΚ – ΣΥΡΙΖΑ. Σύνταξη στα 60 για τους άνδρες, στα 55 για τις γυναίκες, ή με 30 χρόνια δουλειάς, χωρίς όριο ηλικίας. Αποκλειστικά δημόσια, καθολική και υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση. Δημόσια, δωρεάν, ποιοτική περίθαλψη. Καταβολή των οφειλών του κράτους και της εργοδοσίας στα ταμεία. Ριζικές αυξήσεις στις συντάξεις, άρση όλων των περικοπών.
- Κατάργηση του Υπερταμείου ιδιωτικοποιήσεων. Κρατικοποίηση των τραπεζών και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας, χωρίς αποζημίωση -και εκείνων που εγκατέλειψαν οι ιδιοκτήτες τους- και λειτουργία τους με εργατικό-λαϊκό έλεγχο.
- Αγώνας για το δικαίωμα στη στέγαση, ενάντια στους πλειστηριασμούς και τις κατασχέσεις λαϊκής κατοικίας. Κατάργηση όλων των χαρατσιών, δραστική μείωση της φορολογίας των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων. Να μην εφαρμοστεί η ήδη ψηφισμένη νέα μείωση του αφορολόγητου από 1.1. 2020. Αύξηση της φορολογίας του κεφαλαίου στο 45%. Έκτακτος φόρος στους εφοπλιστές. Να δημευτεί η εκκλησιαστική περιουσία.
- Δημοκρατία και ελεύθερος συνδικαλισμός στους χώρους δουλειάς, ενάντια στον εργοδοτικό δεσποτισμό και την απόλυτη εξουσία του κεφαλαίου. Κατάργηση της απεργιοκτόνας διάταξης του 50%+1.

- Αγωνιζόμαστε ενάντια στη γυναικεία καταπίεση και εκμετάλλευση, στη δουλειά και στο σπίτι, ενάντια στον υπαρκτό σεξισμό. Για να τσακιστούν τα στερεότυπα και οι διακρίσεις με βάση το φύλο, αλλά και το σεξουαλικό προσανατολισμό, τη φυλή ή το χρώμα.
- Απαιτούμε την απόλυτη καταδίκη των φασιστών- δολοφόνων της Χρυσής Αυγής από τη δίκη που προκλητικά καθυστερεί. Είμαστε μπροστά, αποφασιστικά μπλοκάρουμε κάθε προσπάθεια να σηκώσουν κεφάλι οι φασίστες!
- Ίσα δικαιώματα στους πρόσφυγες και στους μετανάστες σε παιδεία, υγεία, εργασία. Ιθαγένεια σε όλα τα παιδιά. Κατάργηση των Hot Spots και ένταξη των προσφύγων στον κοινωνικό ιστό των πόλεων. Ελεύθερη μετακίνηση των προσφύγων στο εσωτερικό της χώρας και στην ΕΕ. Να καταργηθεί η ρατσιστική συμφωνία Ελλάδας-Τουρκίας-ΕΕ.
- Συντασσόμαστε με το λαϊκό αντιπολεμικό κίνημα, ενάντια στην πρόσδεση της Ελλάδας στις ορέξεις του NATO και των Αμερικάνων. Λέμε όχι στην νατοϊκή «συμφωνία των Πρεσπών». Διεθνιστική αλληλεγγύη με όλους τους λαούς. Έξω η FRONTEX και το NATO από το Αιγαίο.

Όταν ο κόσμος τους είναι η εκμετάλλευσή μας, ο δικός μας κόσμος είναι η ανατροπή τους!

Οι διεκδικήσεις μας, τα αιτήματα και οι αγώνες μας δεν χωρούν στο μονόδρομο των μνημονίων, του χρέους, της ανταγωνιστικότητας. Για αυτό παλεύουμε για την κατάργηση όλων των μνημονίων και των εφαρμοστικών νόμων, για την απελευθέρωση από το διαρκές Ευρωμνημόνιο. Σε ρήξη με τις δυνάμεις του κεφαλαίου, την ΕΕ και το ΔΝΤ. Τέρμα στα ματωμένα πλεονάσματα για την εξυπηρέτηση του ληστρικού χρέους που εξοβελίζουν τις κοινωνικές δαπάνες και ξεπουλάν την δημόσια περιουσία και τα κοινά αγαθά. Διαγραφή του χρέους, ρήξη και έξοδο από την ευρωζώνη και την ΕΕ. Στο δρόμο για μια κοινωνία με τους εργαζόμενους στο τιμόνι, χωρίς φτώχεια, εκμετάλλευση, πολέμους και βαρβαρότητα. Για τη φιλία και αλληλεγγύη των λαών, κόντρα σε ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και κάθε λογής πραξικοπήματα. Για την προστασία των φυσικών πόρων και του περιβάλλοντος, που η ληστρική «εκμετάλλευση» από το κεφάλαιο έχει οδηγήσει στο χείλος του γκρεμού, υπονομεύοντας το μέλλον της ανθρωπότητας και της ζωής στον πλανήτη.

Αγωνιστική Ταξική Ενότητα

Μάρτης 2019